

paa det bestaaende Samfunds Grundlag, medens Højre paa den anden Side anser det for sin Opgave at modarbejde Socialdemokratiet og dem, der hemmeligt eller aabenlyst støtte dette Parti. Altsaa et Par Maaneder forinden Frieriet udtalte man paa Højres Delegeretmøde, at man ikke paa nogen Maade vilde have med Socialdemokratiet at bestille eller med dem, der hemmeligt eller offentligt støttede Socialdemokratiet. Da nu et Samarbejde mellem de liberale her i Byen og Socialdemokratiet fandt Sted, saa er det ret mærkværdigt at tænke sig, at man et Par Maaneder efter fuldstændig sluger den Historie, og tværtimod til den Part, som man mener er de allerværste Samfundsomstyrttere, Socialdemokratiet, siger, at de skulle gerne faa to, medens den anden, som er mindre samfundsomstyrtende, maa nøjes med en. Jeg synes, at det er saa betegnende for Højre i 1883, i 1897 og nu, at de i det ene Øjeblik ikke ville have noget med Socialdemokratiet at bestille, men det næste Øjeblik, naar de mene, at der er gunstig Lejlighed til selv at skumme Fløden, saa ville de gerne have med vedkommende Parti at bestille. Det er ogsaa saaledes, at Højres Blade i Provinserne vare vrede over, at der havde fundet et saadant Frieri Sted. De staa de politiske og taktiske Forhold i Hovedstaden mere fjernt, og de havde ikke saa let ved at se paa Sagerne saaledes som Højre her i Byen, og da det nu gik galt for Højre, da vi ikke vilde arbejde sammen med dem, saa gik dette Parti til Borgerrepræsentantvalg alene og tabte, ganske naturligt, fordi Folk ikke kunde forstaa, at der var Grund til at nære denne overdrevne Frygt for Socialdemokratiet, naar man kunde meddele, at Højre selv gerne vilde have arbejdet sammen med det. Et af Partiets Blade, hvis Redaktør den Gang stod det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) meget nær — nu er han vist mere Agrar-Højre, hvis jeg maa bruge det Udtryk — nemlig „Tidens Krav“, skrev, efter at Forslaget om Samarbejdet var fremsat og var blevet forkastet, at nu havde Højres Arbejder- og Vælgerforening med priselig Resoluthed taget den Situation op, som desværre var skabt derved, at socialdemokratisk Forbund havde svaret nej. Man beklager altsaa, at der blev svaret nej, og som yderligere Bevis for, at dette Alliancetilbud blev opfattet af Højre ude i Landet som saadant, skal jeg henvisse det ærede Medlem til at studere Højres toneangivende Blade ude i Provin-

serne og kun sige, at de omtrent alle indeholdt følgende mod Københavns Højre: Højre synes at lide af Alliancesyge, og det bør se at blive kureret derfor snarest muligt. Dette blev sagt i Forbindelse med, at de samme Blade beklagede det Lefteri, der fra Højres Side havde fundet Sted med de Moderate. Den Kærlighedserklæring, som Højre den Gang gav os ved sit Frieri, blev altsaa til en Falliterklæring.

Men naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds saa sagde, at det var os, der vare knibske, saa er det jo fejl. Vi have ved denne Lejlighed slet ikke bragt denne Sag paa Bane. Det var det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, som fremkom med sine Udtalelser paa en saadan Maade, som om det for Højre skulde være saa forfærdeligt at tænke sig et Samarbejde med Socialdemokratiet. Jeg har nu søgt at bevise, at man ikke har været saa bange for det ved de Lejligheder, jeg her nævnde, og jeg kunde supplere dem med adskillige andre. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds syntes ogsaa at ville foregribe Situationen og mine Udtalelser ved at sige, at i Odense ved sidste Landstingsvalg var det Socialdemokratiet, der kom til Højre. Jeg har erkyndiget mig om denne Sag og kan oplyse, at det ikke er Tilfældet, det var ogsaa der Højre, der kom til Socialdemokratiet og anmodede dette om at støtte Byrepræsentanten mod Agrarforeningens Præsident. Saaledes skal det forholde sig efter de Oplysninger, man har givet mig. (Modsigelse af *Martin Madsen*). Jeg har intet Brev paa det her, men efter det andet, jeg har oplyst, syntes jeg, at det ligger nær at antage, at Højre ikke i Odense skulde være bedre end her. Have de Fordele derved, søge de Alliance, med hvem de kunne faa det. Fra en Mand, som det ærede Medlem vist ikke vilde vrage som Højremand, nemlig Stiftsskriveren i Roskilde, foreligger der Tilbud til Socialdemokratiets Forretningsfører der fra 1901 om at gaa sammen med Højre for at faa valgt en Byrepræsentant; det blev naturligvis ogsaa afslaaet. Naar saa det ærede Medlem synes ligesom at ville søge en Undskyldning for, hvad der er sket fra Højres Side, deri, at Socialdemokratiet paa Frederiksberg var gaaet sammen med Højre ved en vis given Lejlighed, skal jeg sige, at det er noget, som Højre og Socialdemokratiet have gjort mange Gange her i Salen. Det bliver da noget helt andet, hvis man bliver enig om at stemme for